

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اللّٰهُمَّ اكْرِمْ مَنْ حَمَدَكَ
وَأَكْرِمْ مَنْ حَمَدَكَ
وَأَكْرِمْ مَنْ حَمَدَكَ

دانشکده علوم ریاضی
گروه ریاضی
گرایش کاربردی

مولدهای شبه اعداد تصادفی و اعداد تصادفی در شبیه سازی مونت کارلو

از:
طاهره امیری چایجانی

استاد راهنما:
دکتر بهروز فتحی واجارگاه

۱۳۹۲ بهمن

تَهْدِيمَهُ

بَهْتَرَيْنَ هَاهِي نَذْكَرِي اَمْ

بَهْ دَرْ فَدَا كَارِو مَادِ عَزِيزِمْ

وَهَسْرَمْ

تقدیر و مشکر

خدای را بسی سلکرم که دو موجود مقدس... پدری دلوز و مادری مهربان را نصیب نمود. آنان که نتوان شدند تامن به تو نایی برسم، مویشان پسیدند تامن در اجتماع روپسید شوم و عاشقانه سوختند تا

روشنگر را هم باشند و کرمانخش وجودم، از ایشان به خاطر وجود پرمرشان صیانه پاسکارم.

بچنین از پرس مریان، خواهران و برادران بزرگوارم که با حیات هی بی در نشان ملیاری رسانند کمال مشکر و پاس را دارم.

برخود لازم می دانم، مرتب تقدیر و قدر امنی خود را از استاد راهنمای فریختام جناب آقا که تبره روز فتحی که باز هات بی ثابت و راهنمایی های عالمانه و منید خود مراد نکارش و تصحیح این پیان نامه

یاری نموده اند، به جای آورم.

بچنین از نظرات ارزشمند استادی که اندیج جناب آقا که ترا میرزیل و جناب آقا که ترا فرشید همرو دست کرد اداری این پیان نامه را بر عده که فتنه و نیانده می محترم تحصیلات تکمیلی

جناب آقا که ترا کیان پور مشکر.

برای بسی این عزیزان آرزوی سعادت، سلامتی و سرافرازی روز افرون را از خداوند متعال خواستارم.

پیشه باشد

فهرست مطالب

صفحه		عنوان
ج	فهرست جدول ها
ح	فهرست شکل ها
خ	چکیده فارسی
د	چکیده انگلیسی
۱	مقدمه

فصل اول: اصول پایه احتمال و فرایند های تصادفی

۳	مقدمه
۳	۱-۱) مفاهیم پایه ای احتمال
۴	۲-۱) اصول موضوع احتمال
۵	۱-۲-۱) فضای احتمال
۵	۲-۲-۱) احتمال شرطی
۶	۳-۲-۱) استقلال پیشامد
۶	۴-۲-۱) متغیر تصادفی
۷	۵-۲-۱) توزیع احتمال
۷	۶-۲-۱)تابع چگالی احتمالی گسسته و پیوسته
۸	۷-۲-۱) امید ریاضی
۹	۸-۲-۱) واریانس (پراش)
۹	۹-۲-۱) تابع مولد گشتاور
۱۰	۱۰-۲-۱) نابرابری مارکف.
۱۱	۱۱-۲-۱) نابرابری چپیش
۱۱	۱۲-۲-۱) نابرابری کوشی شوارتز
۱۱	۱۳-۲-۱) متغیرهای تصادفی توام
۱۱	۱۴-۲-۱) توابع توزیع توام
۱۲	۱۵-۲-۱) توزیع های شرطی
۱۲	۱۶-۲-۱) متغیرهای تصادفی مستقل
۱۳	۱۷-۲-۱) کواریانس (هم پراش) و خواص آنها
۱۳	۱۸-۲-۱) ضریب همبستگی

۱۴	۱-۲-۱) تابع مولد احتمال
۱۴	۱-۲-۲) قانون ضعیف اعداد بزرگ
۱۵	۱-۳-۱) همگرایی متغیرهای تصادفی
۱۵	۱-۳-۲) همگرایی تقریباً حتمی
۱۵	۱-۳-۳) همگرایی در توزیع
۱۶	۱-۴-۱) توزیع یکنواخت گسسته
۱۶	۱-۴-۲) توزیع های پیوسته
۱۷	۱-۴-۳) توزیع گاما
۱۷	۱-۴-۴) توزیع نمایی
۱۸	۱-۴-۵) جامعه آماری
۱۹	۱-۴-۶) نمونه گیری
۱۹	۱-۴-۷) برآورد کننده ها
۱۹	۱-۴-۸) روش های برآورد پارامترهای توزیع های آماری
۲۲	۱-۴-۹) خواص برآورد کننده ها
۲۳	۱-۵-۱) مفاهیم پایه ای فرایند های تصادفی
۲۳	۱-۵-۲) زنجیرهای مارکف
۲۵	۱-۵-۳) برآورد یاب مونت کارلو و خواص آن
۲۶	۱-۵-۴) نتیجه گیری

فصل دوم : شبیه سازی اعداد تصادفی و شبیه تصادفی

۲۸	۲-۱ مقدمه
۲۸	۲-۲) تولید اعداد شبیه تصادفی
۲۹	۲-۳) تولید اعداد تصادفی
۲۹	۲-۴) محاسبه انتگرال ها با استفاده از اعداد تصادفی و شبیه تصادفی
۳۱	۲-۵) تولید متغیرهای تصادفی گسسته با کمک شبیه سازی روش تبدیل وارون
۳۳	۲-۶) تکنیک پذیرش-عدم پذیرش
۳۴	۲-۷) روش ترکیب
۳۴	۲-۸) تولید متغیر تصادفی پیوسته
۳۴	۲-۹) روش تبدیل وارون
۳۶	۲-۱۰) روش عدم پذیرش و روش پذیرش
۴۰	۲-۱۱) تولید متغیر تصادفی نرمال استاندارد از روش قطبی و باکس مولر
۴۴	۲-۱۲) آزمون نیکویی برآش

۴۵ ۷-۲ نتیجه گیری
----	----------------------

فصل سوم : شبیه سازی عددی دنباله نیدریتر و بهبود آن

۴۷ مقدمه
۴۸ ۱-۳) پراکندگی
۴۹ ۲-۳) نامساوی کوکسما-لاوكا
۵۰ ۳-۳) دنباله دیجیتال
۵۲ ۴-۳) دنباله نیدریتر
۵۵ ۵-۳) تعمیمی از دنباله نیدریتر
۵۵ ۶-۳) بهبود جدید در دنباله نیدریتر
۵۷ ۷-۳) شبیه سازی عددی
۶۱ ۷-۳-۱) نتایج عددی تست انتگرال ها برای روش های جدید در بهبود دنباله نیدریتر
۶۵ ۸-۳) نتیجه گیری

فصل چهارم : حل معادلات انتگرال به روش شبه مونت کارلو

۶۷ مقدمه
۶۷ ۱-۴) طرح کلی روش مونت کارلو
۶۹ ۲-۴) انتگرال گیری مونت کارلو
۷۶ ۳-۴) روش مونت کارلو برای معادلات انتگرال خطی نوع اول و دوم
۷۶ ۴-۳-۴) تبدیلات انتگرال و معادلات انتگرال نوع اول
۷۹ ۴-۲-۳-۴) معادلات انتگرال نوع دوم
۸۱ ۴-۴) نتایج عددی حل معادلات انتگرال خطی نوع دوم
۸۵ ۵-۴) نتیجه گیری

۸۶ پیشنهادهای ادامهی کار
۸۷ واژه‌نامه
۹۰ مراجع
۹۱ ضمیمه

فهرست جدول‌ها

صفحه	عنوان
۱۰	جدول ۱-۱ :تابع احتمال متغیر تصادفی X
۳۵	جدول ۱-۲ : تولید اعداد تصادفی با استفاده از (۲-۱-۵-۲)
۴۴	جدول ۲-۲ : جدول داده‌های آزمون نیکویی برازش
۷۳	جدول ۱-۴ : محاسبه انتگرال به روش مونت کارلوی استاندارد(MC)
۷۵	جدول ۲-۴ : محاسبه انتگرال به روش شبه مونت کارلو (QMC)
۸۱	جدول ۳-۴ : نتایج عددی برای مثال (۱-۴-۴) در ۲۰۰۰۰ نقطه
۸۲	جدول ۴-۴ : نتایج عددی برای مثال (۲-۴-۴) در ۳۰۰۰۰ نقطه
۸۳	جدول ۴-۵ : نتایج عددی برای مثال (۳-۴-۴) در ۱۰۰۰۰۰ نقطه تصادفی برای چگالی یکنواخت
۸۴	جدول ۴-۶ : نتایج عددی برای مثال (۳-۴-۴) در ۱۰۰۰۰۰ نقطه تصادفی برای چگالی غیر یکنواخت

فهرست شکل‌ها

صفحه	عنوان
۳۶	شکل ۱-۲ : نمودار هیستوگرام برای توزیع نمایی با پارامتر ^۴
۳۸	شکل ۲-۲ : نمودار هیستوگرام برای شبیه سازی توزیع نرمال به روش پذیرش و عدم پذیرش توسط الگوریتم اول .
۴۰	شکل ۳-۲ : نمودار هیستوگرام برای شبیه سازی توزیع نرمال به روش پذیرش و عدم پذیرش توسط الگوریتم دوم .
۴۷	شکل ۱-۳ : اعداد تصادفی تولید شده با روش های QMC و MC
۴۹	شکل ۲-۳ : نمایش پراکندگی در دو بعد
۵۷	شکل ۳-۳ : دنباله نیدریتر شبیه سازی شده بر مبنای ۲ با ۲۰۰۰ نقطه
۵۸	شکل ۴-۳ : دنباله نیدریتر شبیه سازی شده بر مبنای ۷ با ۲۰۰۰ نقطه
۵۹	شکل ۵-۳ : دنباله نیدریتر اسکرمبل شده بر مبنای ۲ با ۲۰۰۰ نقطه باتابع RAND تولیدشده
۶۰	شکل ۶-۳ : دنباله نیدریتر اسکرمبل شده با دنباله هالتون بر مبنای ۲ با ۲۰۰۰ نقطه
۶۱	شکل ۷-۳ : دنباله نیدریتر اسکرمبل شده با دنباله هالتون بر مبنای ۷ با ۲۰۰۰ نقطه
۶۲	شکل ۸-۳ : نمودار خطای مطلق انتگرال I_1 بر حسب بعد s با $N=1000$ نقطه (بر مبنای ۷)
۶۳	شکل ۹-۳ : نمودار خطای مطلق انتگرال I_2 بر حسب بعد s با $N=1000$ نقطه (بر مبنای ۷)
۶۴	شکل ۱۰-۳ : نمودار لگاریتمی خطای مطلق انتگرال I_1 بر حسب تعداد نقاط N (بر مبنای ۷ و ۴۰ بعد)
۶۴	شکل ۱۱-۳ : نمودار لگاریتمی خطای مطلق انتگرال I_2 بر حسب تعداد نقاط N (بر مبنای ۷ و ۴۰ بعد)
۷۰	شکل ۱-۴ : روش مونت کارلو در یک بعد با پنج نقطه برای مثال یک متغیره
۷۶	شکل ۲-۴ : مقایسه روش MC و QMC در همگرایی به جواب تخمینی
۸۱	شکل ۴-۳: نتایج عددی برای مثال (۱-۴-۴) در ۲۰۰۰۰ نقطه تصادفی
۸۲	شکل ۴-۴ : نتایج عددی برای مثال (۲-۴-۴) در ۳۰۰۰۰ نقطه تصادفی.....
۸۳	شکل ۴-۵ : نتایج عددی برای مثال (۳-۴-۴) در ۱۰۰۰۰۰ نقطه تصادفی برای چگالی یکنواخت.....
۸۴	شکل ۴-۶ : نتایج عددی برای مثال (۳-۴-۴) در ۱۰۰۰۰۰ نقطه تصادفی برای چگالی غیریکنواخت.....

چکیده

مولدهای شبه اعداد تصادفی و اعداد تصادفی در شبیه سازی مونت کارلو

طاهره امیری چایجانی

در این پایان نامه عملکرد مولد اعداد شبه تصادفی نیدریتر را در حل انتگرال های با ابعاد بالا و معادلات انتگرالی با سایر دنباله های- t,s) از جمله هالتون، فائزور و سوبول مقایسه کردیم. سپس روش های مختلف بهبود عملکرد این مولد را از جمله حذف نقاط اولیه، لیپد و اسکرمبل مورد بررسی قرار دادیم و برای اسکرمبل کردن دنباله نیدریتر از دنباله هالتون استفاده نمودیم.

واژه های کلیدی: اعداد تصادفی، اعداد شبه تصادفی، دنباله نیدریتر، شبیه سازی، مونت کارلو

Abstract

Quasi-random and random number generators in Monte-Carlo simulation

Tahereh Amiri Chaijani

In this thesis, we present and compare the Niederreiter quasi-random number generator approach to solve high-dimensional integrals and integral equations with (t, s) -sequences such as Halton, Faure and Sobol. Then, we employ the optimized version of this generator to improve, skipping first points, leaped and scrambling, and the performance of this sequence. Also, we used Halton sequence for scrambling Niederreiter sequence.

Keywords: Quasi-random number, random number, Niederrieter Sequence, simulation, Monte-Carlo

مقدمه:

در علوم مختلف مخصوصاً در مباحث مربوط به فرایند تصادفی مانند حل مسائل پیچیده مالی، نانو تکنولوژی، الگوریتم ژنتیک و ... می‌توان به نقش مهم روش مونت کارلو^۱ در حل چنین مسائلی بی‌برد. اساس روش مونت کارلو بر پایه نمونه‌گیری تصادفی است. نمونه‌های تصادفی را با تولید اعداد تصادفی و شبه تصادفی بدست می‌آورند.

ما در این پایان نامه سعی بر این داریم تا با کمک مولد اعداد تصادفی و شبه تصادفی و تولید چنین اعدادی به حل انتگرال های با ابعاد بالا و معادلات انتگرال خطی نوع اول و دوم بپردازیم و تلاش می‌کنیم با استفاده از مولد های شبه تصادفی که اصطلاحاً به دنباله های شبه تصادفی معروف هستند، سرعت همگرایی به جواب مسئله را افزایش و مقدار خطأ را کاهش دهیم، در واقع ما می‌خواهیم هزینه‌ی محاسبات را کم کنیم.

از جمله اقداماتی که در این پایان نامه انجام خواهد گرفت، این است که ما با کمک روش های شبیه سازی از جمله روش شبیه سازی شبیه مونت کارلو که از مولد شبیه تصادفی نظریه دنباله نیدرریتر^۲ و دنباله ای اسکرمبل شده‌ی آن استفاده می‌کند، بتوانیم به راه حلی که باعث کارایی بیشتر مدل تصادفی مورد نظر است، برسیم.

¹. Monte-Carlo Method

². Niederreiter Sequence

فصل اول

مفاهیم پایه ای احتمال و فرایند های تصادفی

مقدمه :

در بسیاری از آزمایش‌هایی که بشر انجام می‌دهد نمی‌توان از قبل نتیجه را تعیین کرد. در زمان‌های گذشته دانشمندان فکر می‌کردند این نوع آزمایش‌ها به بازی‌های قمار و بازی‌های تصادفی منحصر می‌شود، اما امروز بشر دریافتنه است که بسیاری از موضوعات علوم مختلف به این صورت هستند. علم احتمال با این آزمایش‌ها موضوعیت می‌یابد و علی‌رغم آنکه نمی‌توان در مورد نوع آزمایش‌ها اظهار نظر قطعی کرد، اما سعی می‌شود گزاره‌هایی بیان شود که چگونگی وقوع نتایج متفاوت این آزمایش‌ها را نشان می‌دهند. دانشمندان توانستند در نیمه دوم قرن هفدهم تئوری احتمالات را بنیان گذاری کنند و پیشرفت چشم‌گیری در زمینه احتمال، آمار و فرایندهای تصادفی در این مدت دست یابند. نظریه‌ای که بدین سان برای بازی «شیر یا خط» یا «قرمز یا سیاه» پرورده شد. پاسکال^۱ و فرما^۲ از بنیان گذاران تئوری (نظریه) احتمال لقب گرفته‌اند. تصادفی بودن و فرایندهای تصادفی هم به لحاظ تئوری و هم به لحاظ نظری و ارتباط متقابل آنها با سایر رشتہ‌ها، به لحاظ کاربردی در رشتہ‌هایی مثل مخابرات، اقتصاد، ژنتیک و... به شدت مورد توجه ویژه قرارمی‌گیرد[۶]. فرایندهای تصادفی ابتدا در علم فیزیک و برای توصیف پدیده‌های تصادفی که حالت آنها در طی زمان تغییر می‌کند، مطرح شد. فرایندهای تصادفی به بررسی پدیده‌هایی می‌پردازد که در آن دو مؤلفه تصادفی بودن و دارای مرحله‌یا زمان بودن مطرح است و روش‌های مطالعه‌ی این پدیده‌ها و ابزارهایی که برای مدل کردن آنها استفاده می‌شود را بررسی می‌کند.

در این فصل به توضیح مختصری در زمینه‌ی آمار، احتمال و فرایندهای تصادفی و مفاهیم پایه ای آنها می‌پردازیم[۶-۲].

۱-۱ : مفاهیم پایه ای احتمال**تعویف (۱-۱-۱): آزمایش‌های تصادفی**

به آزمایشی که نتوان قبل از وقوع نتیجه آن را به طور قطعی تعیین کرد، آزمایش تصادفی می‌گویند. مانند پرتاب تاس، پرواز یک هواپیما، عمل جراحی یک بیمار و در واقع هر عملی که تصادف در نتیجه آن دخالت داشته باشد، آزمایش تصادفی نامیده می‌شود و مجموعه تمام رویدادهای ممکن آزمایش را فضای نمونه آن آزمایش گویند و با Ω نشان می‌دهیم. نتایجی را که از یک آزمایش به دست می‌آید، برآمد آزمایش نامند.

برای مثال فضای نمونه آزمایش پرتاب یک سکه $\{1,2,3,4,5,6\} = \Omega$ می‌باشد.

^۱.Pas kal^۲.Ferma

۲-۱: اصول موضوع احتمال

تعریف(۱-۲-۱): σ -میدان (سیگما میدان)

فرض کنیم Ω مجموعه‌ی مرجع و $P(\Omega)$ مجموعه‌ی تمام زیر مجموعه‌های Ω باشد. حال فرض کنیم \mathcal{F} زیر مجموعه‌ای از $P(\Omega)$ در واقع هر عضو \mathcal{F} زیر مجموعه‌ای از Ω است ولی \mathcal{F} لزوماً شامل تمام زیر مجموعه‌های Ω نیست. در این صورت می‌گوییم \mathcal{F} یک σ -میدان است هرگاه:

$$\emptyset \in \mathcal{F} \quad (1)$$

$$A' \in \mathcal{F} \text{ آنگاه } A \in \mathcal{F} \quad (2)$$

(۳) \mathcal{F} تحت اجتماع شمارا بسته باشد، یعنی اگر A_i ها از اعضای \mathcal{F} باشند آنگاه $\bigcup_i A_i \in \mathcal{F}$. این اجتماع می‌تواند متناهی یا نامتناهی باشد ولی باید شمارا باشد. یعنی اگر $A_1, A_2, \dots, A_n, \dots \in \mathcal{F}$ ، آنگاه $\bigcup_{i=1}^{+\infty} A_i \in \mathcal{F}$.

قضیه(۱-۲-۱): فرض کنیم \mathcal{F} σ -میدانی از زیر مجموعه‌های Ω باشد در این صورت :

$$\Omega \in \mathcal{F} \text{ و } \emptyset \in \mathcal{F} \quad \text{الف)$$

$$A_i \in \mathcal{F}, \text{ آنگاه } \bigcap_i A_i \in \mathcal{F} \text{ (اشتراک شمارا).} \quad \text{ب)$$

$$A - B \in \mathcal{F}, \text{ آنگاه } A, B \in \mathcal{F} \quad \text{ج)$$

برهان : رجوع شود به منبع [۲].

تعریف(۱-۲-۱): اگر \mathcal{F} σ -میدانی روی Ω باشد و $A \in \mathcal{F}$ می‌گوییم A نسبت به \mathcal{F} پیشامد است. یعنی اگر ما σ -میدان را عوض کنیم، پیشامدها نیز تغییر می‌کنند.

تعریف(۱-۲-۱): فرض کنیم Ω فضای نمونه و \mathcal{F} σ -میدانی از آن باشد. در این صورت تابع مجموعه‌ای

$$P: \mathcal{F} \rightarrow [0,1]$$

را اندازه احتمال گوییم هرگاه اصول زیر در مورد P صادق باشد:

اصل اول: $P(\Omega)$ توجه می‌کنیم که هر σ -میدانی شامل Ω است لذا $P(\Omega)$ قابل تعریف است.

اصل دوم: اگر A_i پیشامدهای دو به دو جدا از هم باشند، یعنی به ازای هر $j \neq i$ ، آنگاه $A_i \cap A_j = \emptyset$

$$P\left(\bigcup_i A_i\right) = \sum_i A_i$$

چون A_i ها از اعضای σ -میدان هستند، اجتماع آنها در حوزه‌ی P قرار می‌گیرد و لذا $(\bigcup_i A_i) P$ قابل تعریف است.

در برابری بالا i می‌تواند در مجموعه‌ای حداقل شمارا حرکت کند.

اگر $P(A)$ ، $A \in \mathcal{F}$ مقدار P به ازای مجموعه‌ی A را احتمال A می‌گوییم.

به سه اصل بالا اصول کولموگروف گویند. کولموگروف یک ریاضیدان مشهور روسی بود که در سال ۱۹۳۳ این سه اصل را اصول موضوعی نظریه احتمال قرار داد.

تعريف (۱-۲-۳): ۵-میدان تولید شده به وسیله‌ی مجموعه‌های باز را ۵-میدان بورل می‌نامیم که با نماد \mathcal{B} نشان می‌دهیم. هر عضو این ۵-میدان را مجموعه‌ی بورل می‌گوییم.

۱-۲-۱: فضای احتمال

تعريف (۱-۲-۱): فرض کنیم Ω فضای نمونه و \mathcal{F} ۵-میدانی از زیر مجموعه‌های Ω و $P: \mathcal{F} \rightarrow [0,1]$ یک اندازه‌ی احتمال باشد. در این صورت سه تایی مرتب (Ω, \mathcal{F}, P) را فضای احتمال می‌نامیم. فضای احتمال برای ما مشخص می‌کند که اولاً پیشامدها را به عنوان زیر مجموعه از چه مجموعه‌ای در نظر گرفته ایم (Ω)، ثانیاً کدام یک از این زیر مجموعه‌ها پیشامد هستند و کدام یک نیستند. اگر عضو \mathcal{F} باشند، پیشامدند و اگر عضو \mathcal{F} نباشند، پیشامد نیستند. سرانجام احتمال پیشامد‌ها را چگونه حساب کنیم (با استفاده از تابع P).

۱-۲-۲: احتمال شرطی

برخی آزمایش‌ها طوری طراحی شده اند که در حین آزمایش بخشی از اطلاعات در اختیار ما قرار می‌گیرند اما این اطلاعات به گونه‌ای نیست که نتیجه را کاملاً روشن کند و دیگر نیازی به احتمال نباشد در این صورت معمولاً با کمک احتمال شرطی مسئله را مورد بررسی قرار می‌دهیم. فرض کنیم در فضای احتمال (Ω, \mathcal{F}, P) ، B پیشامدی با احتمال مثبت باشد. احتمال وقوع پیشامد A از \mathcal{F} به شرط وقوع پیشامد B را با علامت $P(A|B)$ نشان می‌دهیم و به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$P(A|B) = \frac{P(A \cap B)}{P(B)} \quad ; \quad P(B) \neq 0$$

قضیه (۱-۲-۲): احتمال کل (قانون احتمالات کل)

فرض کنید $< A_n >$ دنباله‌ای از پیشامد‌های دو به دو ناسازگار باشند (به ازای هر $j \neq i$ ، $A_i \cap A_j = \emptyset$) و اجتماع آنها برابر Ω باشد. در این صورت به ازای هر پیشامد دلخواه A داریم :

$$P(A) = \sum_{i=1} P(A_i)P(A|A_i)$$

برهان: رجوع شود به منبع [۲].

قضیه (۱-۲-۲) : دستور بیز

فرض کنیم پیشامد های A_1, A_2, \dots افزایی از فضای نمونه باشد (دو به دو ناسازگار و اجتماع آنها فضای نمونه Ω است). به

ازای هر پیشامد مانند A داریم:

$$P(A_i|A) = \frac{P(A_i)P(A|A_i)}{\sum_j P(A_j)P(A|A_j)}$$

۳-۲-۱ : استقلال پیشامد

تعابیر: دو پیشامد A و B مستقل اند، اگر وقوع یا عدم وقوع یکی در وقوع یا عدم وقوع دیگری هیچ تأثیری نداشته باشند.

تعریف (۱-۲-۴) : دو پیشامد A و B از فضای احتمال (Ω, \mathcal{F}, P) باشند. در این صورت A و B را مستقل گوییم هرگاه:

$$P(A \cap B) = P(A)P(B)$$

۴-۲-۱ : متغیر تصادفی

تعریف (۱-۴-۲) : تابع $X: \Omega \rightarrow R$ را متغیر تصادفی نسبت به σ -میدان \mathcal{F} از زیر مجموعه های Ω گوییم هرگاه به ازای

هر مجموعه B از σ -میدان بورل \mathcal{B} داشته باشیم:

$$X^{-1}(B) = \{\omega \in \Omega : X(\omega) \in B\} \in \mathcal{F}$$

به عبارت دیگر متغیر تصادفی تابعی است از تصویر معکوس هر مجموعه ای بورل توسط آن پیشامد است. معمولاً $X^{-1}(B)$ را به صورت $(X \in B)$ نمایش می دهند.

اگر برد متغیر تصادفی X مجموعه ای شمارا باشد X را گسسته گویند و اگر برد X مجموعه ای ناشمارا باشد، X را پیوسته گویند. مجموعه های شمارا با زیر مجموعه ای از (N) تناظر یک به یک دارند و مجموعه ای ناشمارا معمولاً به صورت یک یا چند بازه از اعداد حقیقی هستند. توجه کنید که هر مجموعه متناهی شمارا است.

به عنوان مثال فرض کنید سه سکه پرتاب شود، فضای نمونه ای عبارت است از:

$$\Omega = \{TTT, TTH, THT, HTT, THH, HTH, HHT, HHH\}$$

متغیر تصادفی X برای هر نتیجه تعداد شیرها را می شمارد:

$$X(TTT) = 0$$

$$X(TTH) = 1$$

در این مثال مجموعه مقادیر یا برد X که آن را با (Ω) نشان می دهند. مجموعه ای چهار عضو $\{0, 1, 2, 3\}$ است که این متغیر تصادفی X یک متغیر تصادفی گسسته است.

۱-۲-۵ : توزیع احتمال

آنچه که در تعریف متغیر تصادفی ضروری است Ω و σ -میدانی از زیر مجموعه‌های Ω است. حال فرض کنیم $X: (\Omega, \mathcal{F}, P) \rightarrow (R, \mathcal{B})$ متغیر تصادفی باشد. می‌خواهیم به کمک P و $P_X(B)$ را تبدیل به فضای احتمال کنیم. تمام مقدمات فراهم است، فقط کافی است به ازای هر $B \in \mathcal{B}$ ، احتمال B را تعریف کنیم. این احتمال را که به کمک X و P تعریف می‌شود با نماد P_X نشان می‌دهیم. قضیه زیر این احتمال را تعریف می‌کند که برای اثبات به [۲] رجوع کنید.

قضیه (۱-۵-۲) : با مفروضات بالاتابع $P_X(B) = P(X^{-1}(B))$ با ضابطه $P_X: \mathcal{B} \rightarrow [0, 1]$ یک اندازه احتمال روی \mathcal{B} تعریف می‌کند.

تعریف (۱-۵-۲) : $P_X(B)$ را اندازه احتمال تولید شده به وسیله X روی \mathcal{B} یا توزیع احتمال X روی \mathcal{B} می‌گوییم.

تعریف (۲-۵-۲) : تابع F را بر R با ضابطه

$$F_X(t) = P_X((-\infty, t]) = P(X^{-1}(-\infty, t]) , \quad t \in R$$

تابع توزیع X می‌نامیم.

تابع توزیع دارای خواص زیر است:

$$\lim_{t \rightarrow -\infty} F(t) = 0 \text{ و } \lim_{t \rightarrow +\infty} F(t) = 1 \quad (1)$$

تابعی صعودی است یعنی اگر $t_1 < t_2$ ، آنگاه $F_X(t_1) < F_X(t_2)$ F (۲)

$F_X(t^+)$ از راست پیوسته است، یعنی (3)

$F(b^-)$ حد چپ $F(b^+)$ در b است. (4)

$$P(a < X \leq b) = F(b) - F(a)$$

$$P(a < X < b) = F(b^-) - F(a)$$

$$P(X = a) = F(a) - F(a^-)$$

۱-۲-۶ : توابع چگالی احتمال گسسته و پیوسته

تعریف (۱-۶-۲) : اگر X یک متغیر تصادفی گسسته باشد، تابعی که برای هر مقدار x در برد X با $f(x) = P(X = x)$ داده می‌شود، تابع چگالی احتمال گسسته X نامیده می‌شود. از طرفی تابعی با مقادیر $f(x)$ که روی مجموعه اعداد حقیقی تعریف شده است، تابعی چگالی احتمال یک متغیر تصادفی پیوسته X خوانده می‌شود اگر و تنها اگر به ازای هر دو مقدار

حقیقی ثابت a و b با $P(a \leq X \leq b) = \int_a^b f(x)dx$ و دارای دو خاصیت زیر است:

$f(x) \geq 0$ برای هر x (1)

$\sum_x f(x) = 1$ و اگر گسسته باشد، $\int_{-\infty}^{+\infty} f(x)dx = 1$ (2)

۷-۲-۱ : امید ریاضی (میانگین)

تعریف (۷-۲-۱) : فرض کنید (Ω, F, P) فضای احتمال و $R \rightarrow \Omega$: متغیری تصادفی باشد. در این صورت انتگرال X

را که با نماد $\int_{\Omega} X dP$ نشان می‌دهیم، به صورت حد عبارت زیر روی تعریف افزار Ω به وسیله پیشامدها تعریف می‌کنیم:

$$\int_{\Omega} X dP = \lim \sum_i X(\omega_i) P(A_i)$$

که در آن A_i ها پیشامد بوده و افزاری از Ω را تشکیل می‌دهند. اگر حد مذکور موجود نباشد، می‌گوییم انتگرال موجود نیست.

امید ریاضی یا میانگین متغیر تصادفی X را با $E(X)$ یا μ نشان می‌دهند و به صورت زیر تعریف می‌کنیم:

$$E(X) = \mu = \begin{cases} \sum_x x P(X = x) & \text{اگر } X \text{ گستته باشد} \\ \int_{-\infty}^{+\infty} x f(x) dx & \text{اگر } X \text{ پیوسته باشد} \end{cases}$$

دقت شود $E(X)$ در صورت همگرایی مطلق سری یا انتگرال بالا تعریف می‌شود و وجود خواهد داشت.

خواص امید ریاضی:

$$(1) \quad \text{اگر } a \leq X \leq b \text{ در حالت خاص اگر } E(X) \leq 0 \text{ پس } a \leq E(X) \leq b$$

$$(2) \quad \text{امید ریاضی تابعی است از } X$$

فرض کنید $Y = g(X)$ تابعی از متغیر تصادفی X باشد که تابع احتمال X موجود است، در این صورت

$$E[g(X)] = \begin{cases} \sum_x g(x) \cdot P(X = x) & x \geq 0 \\ \int_{-\infty}^{+\infty} g(x) f(x) dx & x < 0 \end{cases}$$

در حالت خاص $E[X^m]$ گشتاور مرتبه (m) ام گفته می‌شود.

$$(3) \quad \text{برای هر متغیر تصادفی } X \text{ و اعداد حقیقی } a \text{ و } b \text{ :}$$

$$E(aX + b) = aE(X) + b$$

مثال (۷-۲-۱) : امید ریاضی متغیر تصادفی X را که دارای تابع چگالی زیر است، بیابید.

$$f(x) = \begin{cases} 4e^{-4x} & x \geq 0 \\ 0 & x < 0 \end{cases}$$

$$E(X) = \int_{-\infty}^{+\infty} x f(x) dx = \int_0^{\infty} x 4e^{-4x} dx \quad \text{حل:}$$

با استفاده از انتگرال جزء به جزء خواهیم داشت:

$$E(X) = \frac{1}{4}$$

قضیه(۱-۷-۲) :

اگر X متغیری نامنفی و پیوسته باشد:

$$E(X) = \int_0^{\infty} P(X > t) dt = \int_0^{\infty} (1 - F_X(t)) dt$$

اگر X گسسته باشد و مقادیر صحیح و نامنفی را اختیار کند آنگاه:

$$E(X) = \sum_{i=1}^{\infty} P(X \geq i)$$

برهان: رجوع شود به منبع [۶].

۸-۲-۱ : واریانس (پراش)

واریانس یک معیار برای اندازه گیری پراکندگی است. واریانس متغیر تصادفی X را $Var(X)$ یا σ^2 نمایش داده و به صورت

زیر تعریف می کنیم

$$\sigma^2 = Var(X) = E(X - \mu)^2$$

. $\sigma^2 = E(X^2) - \mu^2$ با توجه به خاصیت امید ریاضی به راحتی دیده می شود

خواص واریانس:

۱) همواره $Var(X) \geq 0$ پس همواره $E(X^2) \geq (\mu^2)$ همچنین

$$Var(X) = 0 \Leftrightarrow P(X = \mu) = 1$$

۲) برای هر متغیر تصادفی X و اعداد حقیقی a و b

$$Var(aX + b) = a^2 Var(x)$$

تذکر: جذر مثبت واریانس را انحراف معیار می نامند:

$$\sigma = \sqrt{Var(X)}$$

۹-۲-۱ : تابع مولد گشتاورها

به $E(X - a)^k$ گشتاور مرتبه k ام توزیع X حول نقطه (a) می گویند و در حالت خاص به m_k گشتاور مرتبه k ام توزیع X گفته می شود. بدیهی است بین μ_k و m_k رابطه وجود دارد.

تعویف(۱-۹-۲) : تابع $M_X(t) = E(e^{tX})$ را که (t) در بازه ای از اعداد حقیقی شامل صفر تغییر می کند، تابع مولد گشتاورهای X گویند.